

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NR. NISSUM HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

Ja, nu kan I rende og hoppe ud i den vide verden, råber Jan Hedegaard. Foto: Bjarne J.

August 1988 · 80. årgang

6

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

En glitrende dråbe

Andagt ved afslutningsfesten

Når du ser en dråbe glimte
til dig fra et dugvådt spind,
ser du mer end selve dråben,
hvis du har et åbent sind.
På en tråd, der er så spinkel,
at den brister for et strå,
kan den bære hele solen,
hele himlens dybe blå.

Når du ser små dråber falde
ned i døbefontens fad,
ser du mer end selve vandet,
du ser to, som følges ad.
For de dråber bærer løfter
om en fremtid nær ved Gud,
båret frem til tro og glæde,
indtil livets lys går ud.

Alle dråber søger sammen
til et væld af lys og vand,
strømmer frem mod større sunde,
havet bruser mod hver strand.
Også vi skal sammen søge
frem imod Guds riges kyst,
spejle solens morgenrøde,
når den stiger op i øst.

Holger Lissner

I denne salme bruger Holger Lissner et fint billede! Han forestiller sig en vanddråbe som lyset skinner igennem. Dråben er jo egentlig blot en ganske lille sjat vand – ikke noget særligt, men det er ikke hele sandheden om dråben. For når lyset rammer dråbens buede omkreds er det som om »den kan bære hele solen, hele himlens dybe blå«, også selv om den hænger på en ganske tynd spindelvævstråd.

Billedet handler ikke om vand, men om dig og mig. Vi er ikke blot kød og blod, som man videnskabeligt set godt kunne udtrykke det. Nej, når Guds lys rammer os bliver vi til noget

mere end det – vi bliver til et lille billede på Guds kærlighed – en lille afglans af den Gud, hvis billede vi er skabt i!

Vi er Guds børn.

Hvordan kan jeg vide, om jeg er kristen? har en af jer spurgt mig. Noget af svaret har vi her: Du blev døbt! Vandet, der blev øst på dit hoved, var ganske almindeligt vand, men ikke blot det. I de dråber, der dryppede fra dit hoved, spejledes himlens glans. Så man tydeligt efter ville man i dråben have set Jesus Kristus selv med hænderne løftede til velsignelse. Du blev altså døbt – Jesus sagde: Du tilhører mig. Du blev konfirmeret: Jesus sagde: Du tilhører mig. Måske var du mere sikker i troen dengang. Men det, du kan vide i dag, og som vi har brug for altid at sige også her på skolen året igennem, det er, at vi tilhører Jesus Kristus. Han siger: *Jeg tror på dig!*

Og så har du og alle vi andre da ét at gøre: Leve livet som dråber, der giver et genskær af Guds herlighed.

Leve sådan at både vort eget og vor næstes liv bliver et levende liv og sådan, at vi ikke ødelægger livsspirene hos andre eller skygger for dem så lyset fra Gud ikke kan skinne på dem.

At leve sådan kræver drømme og fantasi – for hvad er drøm andet end at forestille sig, hvordan det kunne være og så prøve at virkeliggøre vore allerbedste forestillinger.

Hvis jeg sluttede her kunne jeg med rette angribes for at gøre livet for rosenrødt. For I ved ligeså godt som jeg, at hvor gerne vi end prøver at leve et godt liv, ja, så kommer vi til kort. Og vi kommer til kort både overfor Guds bud om kærlighed til Ham og vor næste, men også i forhold til det, vi troede, vi selv kunne.

Når vi gør den erkendelse, og det kræver også et vist mod, så har vi for alvor brug for Guds tilgivelse og iøvrigt også vor næstes!

Kristian Jeppesen fortæller om Holger Drachmann, stående på hans grav på Skagens Gren. Foto: Bjarne J.

Hvor er det fantastisk at få lov til at begynde på en frisk. At vide, at nederlagene er glemt og vi må drømme påny og igen prøve at gøre livet levende. Lad det bare være sagt direkte til jer, der forlader skolen her: Glem aldrig drømmen om, hvordan livet burde leves og glem aldrig den velsignende Herre ved din dåb, som tager imod dig, som du er, og som giver dig lov og mod til at prøve igen. Lad os bede:

Døm os, o Gud, men gør os fri i dommen,
i din tilgivelse bliver frihed til.

Frihed, så langt din kærlighed kan række
når alle gør som kærligheden vil.

Døm os, o Gud, men gør os fri i dommen,
i din tilgivelse bliver frihed til.

Bjarne Jørgensen

HJEMME FRA SKOLEN

Juni måned er skoleårets sidste måned. Det er her alt det »sidste« foregår. Eleverne har en god fantasi, når det gælder om at finde på, når det er sidste gang med et eller andet.

Sidste skoledag løb af stabelen sidste dag i maj. Samme dag drog 8. kl. afsted på kanotur fra Silkeborg til Fladbro. Eleverne har haft

travlt med planlægning af turen – inddeling i kanohold – madhold – telthold – bilhold. På sådan en tur lærer man hinanden at kende på godt og ondt. Man skal kunne samarbejde, når man sidder to i en kano.

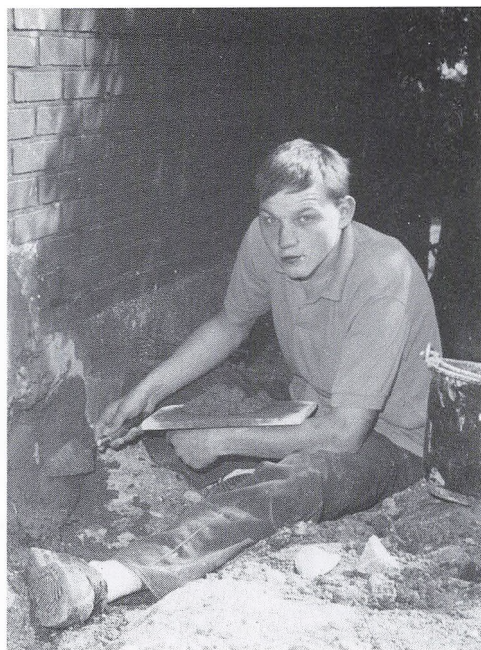
Der er mange ting:

En har bisselæ'r i hælen
en besindighed og ro,
en er ejegod i sjælen,
en har hidsighed for to.
En kan ikke se en kage,
før han straks skal til at plage.
En er langsom, træg og treven,
en er rap og rask til bens.
Du vil aldrig finde to, som helt er ens.

Når det så lykkes og kanoen glider stille og roligt ned ad åen, så er det en herlig fornemmelse at se naturen glide forbi en, se fiskene springe i vandet – svømmefuglene dykke efter føde på bunden og sangfuglenes travlhed i sivene, jo, en herlig måde at opleve naturen på.

Her kommer et lille tilløb gennem et rør, det ser godt ud – det må fotograferes – fint billede – men hvad er det for lugt – puh-ha det er da vist en kloak det her. – Ja, så er det oplagt, at vi snakker noget om forurening, hvad man kan gøre for at bevare naturen for eftertiden. Forleden dag hørte jeg én sige: Vi bør betragte naturen som noget, vi har til låns af vore børn. – Hvis man har den indstilling, kan det aldrig gå helt galt.

Mens vi padler ned ad åen, har resten af skolen travlt med den mundtlige eksamen. Nogle skal op mange gange, andre få gange – der læses, både formiddag og eftermiddag. Er man ikke så motiveret for at læse, har der i år været mulighed for praktisk arbejde. En del har taget imod tilbuddet, og en del tiltrængt arbejde er blevet udført. Skovbunden i haven er blevet ryddet for nedfaldne grene og visne træer – forfaldne trapper er repareret – fliser er lagt om – gamle skure hist og her er blevet fjernet. Teatergarderoben er blevet luftet på en lang snor ned i haven, noget er blevet rensset, andet vasket og repareret. Det var helt mærkeligt at gå tur langs snoren med de mange klædningsstykker. I tanken blev mange af klædningsstykkerne fyldt ud med kollegaer, man havde været sammen med inden for de sidste mange år. Mange steder var det Jeppe, der hang og dinglede, andre steder min egen kone.

Endelig blev mundtlig eksamen overstået. Sidste week-end løb af stabelen – sidste dag med bogaflevering, værelsesrengøring og pakning, og sidste aften inden 4-dags turen blev fejret på behørig vis.

Tirsdag morgen drog samtlige elever og de fleste medarbejdere afsted på den traditionelle afslutningstur, der i år gik til Nordjylland med udgangspunkt i »Hvide Klit« og »Klitten« syd for Sæby. En god og afslappet tur med mange gode udflugtsmål. En fin måde at tage afsked med et godt skoleår og gode kammerater på.

Fredag aften holdtes så den sædvanlige afslutning på skoleåret, med hallen fyldt af elever, forældre og skolens medarbejdere. Sang – taler og uddeling af mange beviser. Afsked med 4 medarbejdere – Gunnar B. Jensen – Jens Krogshede – Mary Steensen og Asta Olesen. – Vemodigt, men sådan er livet jo.

Afslutning v. Bjarne Jørgensen og til slut 350 håndtryk til forældre og elever – farvel og tak – på gensyn – god sommerferie.

Ejvind Juhl

Tale ved afslutningsfesten skoleåret 1987/88

Efter sidste skoledag, sidste weekend med sidste lørdag aften, sidste aften med elevrådets sidste indsats, sidste aften på 4-dages tur er det ikke så mærkeligt om vore elever er lidt ud-kørte her den sidste dag i skoleåret, men som det måske er nogen bekendt, kan unge mennesker holde til dobbelt så meget, som de selv tror, og 7 gange så meget som deres mor tror, så der er kræfter også til den allersidste aften.

Ved skoleårets start sammenlignede jeg et skoleår med en rejse, hvor vi alle skulle deltage. Da så vi frem til noget uprøvet og ukendt. Nu er rejsen slut, og vi kan sætte os med vort mindealbum – *vor turrapport* – og repetere, vi kan se tilbage over noget prøvet, noget kendt, noget vi har oplevet.

Vort mindealbum er stort og omfangsrigt og indeholder mange skønne og glædelige oplevelser, og det kan vi alle takke hinanden for.

Personalet ved skolen er et vigtigt led i skolens virke, og det har fungeret godt. Mange og meget store opgaver er løst i årets løb, og gang på gang har der været folk klar, når en opgave skulle løses. Derfor må jeg have lov til på denne dag at sige en stor tak til alle ansatte for et godt skoleår – for året, hvor skolen fejrede sin 100-års fødselsdag.

Forældrene har trofast taget imod vore indbydelser til forskellige arrangementer i løbet af skoleåret, og på den måde været et godt og værdifuldt fundament for skolen. Det har været dejligt at møde jer i alle situationer, også når vi i fællesskab skulle løse problemer omkring skolens dagligdag.

Eleverne – alle jer, der var skyld i, at rejsen overhovedet blev en realitet – I har slidt med mange forskellige opgaver i årets løb. Det har været fantastisk at opleve den iver, I har lagt for dagen, ikke mindst omkring jubilæet. Uden jeres positive medvirken, var disse dage aldrig

blevet så festlige og minderige for os på skolen og for alle vore gæster. I vil blive et hold i skolens mindealbum, som vi vil huske for en særdeles god indsats til gennemførelse af et godt skoleår.

Selvfølgelig har der også været enkelte oplevelser, som vi gerne havde undværet, men disse oplevelser har givet muligheder for gode samtaler om, hvor klogt det er at tænke sig godt om, før man handler.

Elever, forældre og ansatte har været på rejse sammen – i fællesskab, og i et fællesskab vil vi altid komme til at præge hinanden – lære af hinanden – og lad os så håbe, at vi har været modtagelige for det positive, vi har mødt og forstået at sige ja og nej på de rette steder. Uanset hvor vi er, og hvad vi beskæftiger os med, er vi ofte stillet over for valg – over for stillingtagen. I unge mennesker, som nu har afsluttet et skoleår: I har kvaliteter i jer til at vælge rigtigt, at tage fat, vise vej og gå foran.

Ikke alle unge har lige let ved at finde ud af, hvordan de vil leve deres tilværelse, hvad følgende lille beretning fortæller noget om.

Der var en ung mand, flink var han, godt begavet, dygtig på mange felter, ikke mindst hvad det sportslige angik. Når han spillede med i en fodboldkamp var han genstand for kammeraternes respekt, og søde pigers øjne fulgte ham med beundring. En fornøjelig fyr var han også, munter og kvik i replikken. Men alligevel. Inderst inde var han ikke rigtig fornøjet. Det kom af, at han følte sig så bundet. Hvis man havde spurgt ham: Bundet af hvad? ville han måske have haft svært ved at forklare det. Men det var nok noget, der havde med barndomshjemmets livsmønster at gøre. De gamle, som han under tiden kaldte sine forældre, holdt vel ikke moralprædikener for ham.

Men han følte deres stille misbilligelse når han gik sine egne veje. Den unge mand rejste ikke hjemmefra i bogstavelig forstand, det kunne han ikke, men han gjorde sig fri af hjemmets livsmønster også hvad det religiøse angik. Han blev en stilfærdig revolutionær.

Nogle år senere sagde han til en ven: »Jeg følte det selv som noget meget revolutionært, da jeg tog den beslutning at holde op med at bede aftenbøn«. Om forældrene var skyld i hans reaktion, ved jeg ikke. Muligvis var de. Men Gud var i hvert fald kommet til at stå for ham som den, der ville hindre hans livsudfoldelse, og han ville have lov til at udfolde sig, være fri og nyde livet. Derfor strøg han aftenbønnen, selvom det generede ham lidt at gøre det. Der gik et par år, og den dag kom, da han modvilligt måtte indrømme for sig selv, at der slet ikke var så meget ved det man kalder at nyde livet, og fri var han jo egentlig ikke blevet. Han var bundet bl.a. af kammeraterne og af de moderne slagord. Han kvalte imidlertid den indrømmelse. Han blev mere og mere kåd i kammeraternes kreds. Han kunne le højere end de andre og slå sig løs som ingen anden. En flink fyr, sagde nogle af dem, når han kom på tale. Men under overfladen var der noget, der ulmede.

En aften, eller det var vel egentlig en nat, da han stod foran spejlet i badeværelset, spyttede han med ét lige ind i ansigtet på sit spejlbillede. Det kom fuldstændigt overraskende. Da han så spytet drive ned ad spejlet tænkte han: Du foragter dig selv. Så hændte det at han en søndag formiddag kom i kirke. Det var en barne-dåb i familien, han var med til. Det var tredje søndag efter Trinitatis, og Jesu lignelse: Den fortabte søn, blev oplæst fra prædikestolen. Da han hørte om den yngste søn, slog det ham: Det er mig. Da faderen blev skildret tænkte han: det er altså Gud, men mon Gud virkelig er sådan, tænkte han videre. Hensunken i sine egne tanker havde han ikke lyttet til præstens prædiken. Men de sidste ord før der blev sagt amen, fik han med. De lød således: Det, der her er sagt om Gud, kan man stole på, for det er

Guds søn, der har sagt det. Den aften bad den unge mand igen aftenbøn, og efterhånden fik han et nyt livsmønster.

Hans selvoptagethed blev lidt efter lidt udskiftet med omsorgsfuldhed og kærlighed til næsten.

Jeg er sikker på, at der er mange, der venter på en udstrakt hånd eller et vink fra en kammerat, som tør, kan og vil vise vejen fremad og opad, for rejsen er jo ikke slut. Den fortsætter for os alle. Sidste år var kun en strækning, og vi står nu ved næste station. Mange har valgt retningen for rejsens fortsættelse og dermed også rejseledsagere. Husk altid en grundig planlægning af jeres videre færd og vælg den omgangskreds, der for jer er den rigtige.

Og gå så ud til livets krav,
del ud af det, som Gud jer gav,
og giv, som jer blev givet.
Thi livets rigdom findes bedst
af dem, der gir og elsker mest.
Lev da med glæde livet.

Lige i øjet (på træet). Foto: Bjarne J.

Afsked med fire af skolens medarbejdere

Ikke blot elever kan spørge hinanden: Hvad skal du efter ferien?

I medarbejderstaben sker der også forandringer.

Asta Olesen har i en årrække undervist de elever, som har deltaget i førstehjælpskursus. Vi har været trygge ved at overlade denne undervisning til dig, fordi din viden og interesse for dette område er stor. Nu er du nået pensionsalderen, og denne kendsgerning må vi alle bøje os for, selv om det ofte kan være svært at forstå.

Jens Krogshede har siden sin ansættelse for 2 år siden overtaget forældrenes gård, som ligger ca. 30 km herfra. Og vi tror, det er rigtigt, når du siger, at det er derfor, du forlader os. Tak for din indsats her på skolen. Du har forstået at vinde alles tillid. På din meget rolige og stilfærdige måde gjorde du dit indtog på skolen, og en elevs udtalelse: Det bliver nu altid som Jens vil – viste sig hurtigt at holde stik.

Du er en værdsat kollega, som vi vil savne, men vi er glade for, at vi får lov at beholde din bedre halvdel – det skulle jo give mulighed for, at vi af og til må se et glimt af dig.

Rønde Højskole starter en idrætsuddannelse efter ferien, og da den rette mand til dette jo skulle findes og stillingen blev opslået faldt *Gunnar Jensen* for fristelsen. I 10 år har du haft skolen her som din arbejdsplads. Mange elever har nydt godt af din indsigt og viden på idrætsområdet. Du har haft med mange discipliner at gøre inde for dette område. Mange holdsammensætninger og turneringsplaner har du gennemarbejdet til alles tilfredshed.

Også i andre faggrupper har eleverne haft glæde af din viden. Fysik, elektronik og biologi. I sidste fag lærer du eleverne om, hvordan planterne og dyrene får de bedste vækstbetingelser, selv om du ved jagtkursus lærer dem, hvordan de bedst og hurtigt sætter en stopper for dyrenes vækst ved at skyde dem.

Som stifinder har skolen sat pris på din kunnen – ikke mindst på udlandsturene, hvor vi næsten ikke kan forstå, om vi kan finde vejen frem uden din hjælp. Her er det også lige på sin plads at nævne, at jeg hørte du udviste gode evner i at fortælle mere eller mindre opdigtede spændende historier. Som tak for jeres indsats vil jeg bede jeg komme herhen og modtage en erkendtlighed.

Niels Braad

Når vi efter endt hovedrengøring og vore sommerferiekurser skal sige farvel til *Mary Steensen*, så er det med meget usikkerhed over for, hvordan vi i det hele taget skal få holdt skolen ren uden din medvirken, Mary.

Det kan lyde af så meget, men det er ikke desto mindre uhyggelig sandt.

Mary – du er nok den eneste, der formår at sige en ting – sådan helt lige ud, som du mener det. Enhver, der har sin daglige gang på skolen, kender dig og har tilsyneladende stor respekt for dig, når du med raske skridt styrer imod et eller andet, der ikke er helt, som det skal være og udbryder: *hvordan er det her ser uk'? Ka' I så lige få ryddet op og gjort rent po så'n nøj svinnerik!*

Eller når du belærer gangvagterne om, hvordan trapperne skal fejes og gangene støvsuges. Også voksent personale får at vide, når vi har glemt at gøre ditten og datten, jo, Mary holder orden på skolen.

En tidligere elev fortalte mig, at han de første 14 dage på stedet her simplethen var så bange for, at han ikke skulle gøre det godt nok, men siden fandt han ud af, at hvis han bare lige sådan snørede dig lidt, så ville du godt vaske gulvet inde på hans værelse engang imellem – for sådan er du.

Nu går jeg op til *mine drenge*, siger Mary – og ordene *mine drenge* rummer netop det, du føler for stedet her.

For netop 2 år siden, skete der under dit arbejde på skolen en tidlig morgen desværre det

uheld, at du snublede ned ad en trappe, hvorved du fik den skade, som er skyld i, at du ikke længere kan holde ud til arbejdet, og derfor ønsker at standse.

Tak for din indsats og dit altid gode humør. Vi vil savne dig meget, og jeg tror også, at du vil savne os så meget, at du sommetider vil vise dig i folkestuen ved formiddagskaffetid.

Gerda Braad

Elevfesten 1988 27.-28. august

Vi er spændte på, hvordan det nye tidspunkt for elevfesten falder i jeres smag. Men nu gør vi forsøget og må så drage de erfaringer, det giver.

Alle tidligere elever og alle andre med inter-

Jubilæumshold

Hold, der har afsluttet deres kursus her i 1983, 78, 73 o.s.v., har jubilæum i år. Det betyder normalt at der så er ekstra stort fremmøde til elevfesten.

Alle jubilæumshold har mulighed for at spi-

esse for skolen er velkomne. Hvis du ønsker at overnatte på skolen medbringes såvel underlag som sovepose og man skal aftale med vagthavende lærer, hvor man sover.

se sammen, idet der vil være skilte på bordene med 5, 10, 15 o.s.v.

Som jubilæumshold har man den forpligtelse, at man *skal* genvælge/nyvælge holdets repræsentant.

De nuværende repræsentanter er opført nedenfor!

5 års jubilæum

Ulla Kjærgaard

10 års jubilæum

E: Britta Andersen

H: ?

15 års jubilæum

E: Jytte Fly

H: Kirsten Marie Kjærgaard

H: Erling Svendsen

20 års jubilæum

H: Arne Hegelund

E: Kirsten Vester Sørensen

H: Jytte Østergård

25 års jubilæum

Jens Langgård Pedersen

Ruth Holmgård

30 års jubilæum

Knud Schriver Christensen

Gunnar Kristensen

Ane Kathrine Nielsen

35 års jubilæum

Kristian Lund

40 års jubilæum

Jens Peder Andersen

Dagmar Pilgård

45 års jubilæum

Villy Kræghpøth

50 års jubilæum

Tinne Bendtsen

60 års jubilæum

Karen Sørensen

Elevstævne

27.-28. august

Program:

Lørdag:

- 19-20 Ankomst.
 20.00 Samling i hallen.
 Velkomst – folkedans – kaffe.
 Bål med fællessang.
 Afslutning ved bålet.

Søndag:

- 9.00 Morgenmad.
 10.00 Gudstjeneste i missionshuset eller
 Højskolehallen.
 12.00 Middag i hallen.
 13.00 Mødetræf. Tale ved Thomas Mogen-
 sen, derefter elevforeningens møde
 med regnskab og valg af repræsen-
 tanter.
 14.30 Jubilæumskaffe. Husk tilmelding.
 Derefter fotografering.
 Kaffe for øvrige deltagere i hallen.

Kalender

- 6.-12. aug. Sommerkursus
 (Hurtig tilmelding).
 15. aug. Skolestart.
 27.-28. aug. Sommerelevstævne.
 25. sept. Efterskolernes dag.
 Åbent hus 14-17.

- 16.00 Skuespil ved 9a.
 17.00 Boldaktiviteter udendørs –
 åben svømmehal. Husk evt. idræts
 og badetøj.
 19.00 Ta' selv aftensmad i hallen med kaffe
 og afslutning. Derefter frit samvær.
 22.00 Elevstævnet er slut.

Betaling

Hele festen 100 kr.

Søndag:

middag 35 kr., kaffe 15 kr., aftensmad 25 kr.,
 jubilæumskaffe: gratis.

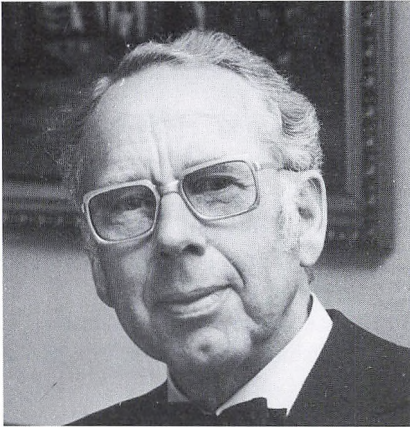
Tilmelding:

Senest tirsdag d. 23. august pr. brev eller på te-
 lefon 07 89 1004.

Årgang	Navn	Sæt x	Lørdag aften	Logi	Morgen- mad	Middag	Jubilæ- ums kaffe	Aftens- mad	

BØRGE CHRISTENSEN

På bagsiden af elevbladet har mange gamle elever bemærket en oplysning, der stod med små bogstaver: »Christensens Bogtrykkeri«.

Færre – eller få – vidste, hvad dette navn indebar, udover at være det sted, hvor elevbladet blev trykt.

Christensens Bogtrykkeri og Nr. Nissum Højskole har, så vidt vi ved, haft forbindelse med hinanden i de 100 år, Højskolen og Trykkeriet har bestået. Tryksager i skolens arkiv bærer oplysninger herom.

De ansvarlige personer har selvsagt ikke været de samme i samtlige år.

Da jeg kom til Nr. Nissum, erfarede jeg snart, at en ansvarlig person på Trykkeriet bar navnet *Børge Christensen*.

Hans styrke var, at han interesserede sig for sit arbejde. Intet blev overladt til tilfældighederne. Han interesserede sig også for sine kunder. Jeg vil vove at påstå, at han havde et større kendskab til skolerne i Nr. Nissum end mange gamle elever. Han var levende optaget af hvert eneste elevblad. Læste ofte korrektur. Udformede opsætningen af stoffet. Ofte lød det: »Der mangler ½ spalte« eller det modsat-

te – og sammen fandt vi en løsning til elevbladets bedste.

Børge Christensen var meget optaget af vor 100 års jubilæumsbog. Gav os mange vejledende råd. Var hård i sin afgørelse, da vi valgte billedstof. Målet var, at der skulle udgives en jubilæumsbog, der repræsenterede både Skolen og Trykkeriet.

Børge Christensen døde pludselig. I sådanne tilfælde står man ofte tilbage med en *TAK*, man gerne endnu engang ville udtale til den person, der ikke er mere.

Elevbladets læsere – og alle vi, der er med i skolens hverdag, vil stille og med *TAK* i sinde minde Børge Christensen.

Ths. M.

Eleverådets tale ved Marianne Bertelsen

I år er det så blevet min opgave, på elevernes vegne, at sige tak for et virkeligt godt skoleår.

Der er mange, som har medvirket til, at vores hverdag på skolen har fungeret godt.

Der skal lyde en tak til Gunhild og køkkenpigerne, som altid har været på pletten, når der sku' spises. Der har været mange munde, som skulle mættes og hvis nogle sku' gå sultne fra bordet, har det været deres egen skyld.

Jytte og Mary har taget sig af rengøringen, det må ha' været en drøj omgang, men de har gjort det godt. Selvom de har haft nok at se til, har de altid haft tid til en sludder, når vi kom forbi.

Tak til Bjarne Pedel og Kristian Hald, som altid har været parat med en hjælpende hånd, når noget har været i stykker eller hvis vi ville ha' gjort et stykke arbejde.

Bixen, som Bjarne har stået for, har været til

stor gavn for os alle, og man må sige, at den har været flittig brugt.

Fra elevrådet vil vi gerne rette en tak til Ejvind Juhl, som har været til stor hjælp, lærer- og elevråd imellem.

En helt speciel tak skal der lyde til hele lærerstaben for deres medvirken både i timerne og fritiden. Ikke mindre tak skal der lyde til Niels og Gerda Braad, som selvfølgelig også har medvirket til, at året er forløbet godt. Døren til kontoret har altid stået åben, hvis vi har haft et eller andet på hjerte. Det har dog ikke altid været lutter lagkage p.g.a. de problemer, som det altid vil gi', når vi er så mange. Men jeg ved, at når vi drager herfra, vil vi kun tage de positive oplevelser med os.

Vi har jo været på en del ture med skolen. Vi 10ende klasser var jo i Berlin i skolestarten, ligeså var 9. klasserne i Luxemborg og 8. klasse var i Norge. Jeg er sikker på, at det er og var en oplevelse, som vi aldrig glemmer. En anden ting, vi heller ikke glemmer, er, at vi fik lov

til at være med til »100 års Jubilæet«, det var virkelig en oplevelse for os.

En ting, som er meget aktuel lige nu, er 4-dages turen, som selvfølgelig er en meget stor oplevelse her sidst på året. Sådanne 4 dage vil vi heller aldrig glemme.

Jeg tror alle står bag mig, når jeg siger, at det er trist at sige farvel, til alt og alle her på Nr. Nissum efterskole, men det skal jo gøres. Selvom vi lige nu synes, det er utrolig sørgeligt, er jeg sikker på, at vi alle vil forstå, at vi ikke kan blive her alle dage, men at vi må videre, for om nogen tid igen at sige »hej«, når vi mødes til elevstævnerne.

Vi har købt en lille gave til skolen og den vil vi bede dig, Niels Braad, om at modtage. Da det i år har været jubilæumsår, har vi valgt at købe noget antikt, som er omkring de 100 år gammelt.

Selv om der er meget på væggene her på skolen, håber vi, at I også får plads til vores gave.

Til slut vil jeg endnu engang sige tak for et uforglemmeligt år her på skolen!

Marianne Bertelsen

Nørre Nissum Høj- og Efterskole

Kirkebyen 16, 7620 Lemvig. Telefon 07 891004
Elevernes tlf. 07 891107

Forstander: Niels Braad

Formand for bestyrelsen: Sognepræst H. K. Jørgensen,
7500 Holstebro

Nørre Nissum Høj- og Efterskoles Elevforening

Elevbladet udkommer sidst i hver måned, undtagen januar og august.

Stof til elevbladet bedes tilsendt redaktionen senest den 27. i måneden forud.

Redaktion:

Gerda og Niels Braad, Bjarne Jørgensen,
Arne Rasmussen.

Adresseændringer, ind- og udmeldelser til:

Gerda Braad, Kirkebyen 16, Nr. Nissum, 7620 Lemvig
Telefon 07 891004

Kasserer:

Gerda Braad, Høj- og Efterskolen
Telefon 07 891004

Elevforeningens gironummer: 803 62 33

Christensens Bogtrykkeri, Bogtrykkergården as, Struer

Adresseforandringer

- 66-67 Aksel Lodberg, Brønshøjvej 6, Gravlev,
8400 Ebeltoft.
- 69-70 Ruth Edlefsen, Månevænget 5,
c/o Bent Edlefsen, 5592 Ejby.
- 78-81 Johannes Adamsen, Rosenvej 24,
8240 Risskov.
- 1979 Inga Jensen, Fjellhaug Skoler,
Pinsenvæjen 15, 0572, Oslo 5, Norge.
- 80-81 A. Dahlsmann Jensen, Bøgegade 5,
8200 Århus N.
- 80-81 Kjeld Nørby Jensen, Egerisvej 17,
6900 Skjern.
- 84-85 Merete Nørgaard, Egholm 62,
9000 Ålborg.

5050

127

00

DANMARKS PÆDAGISKE BIBLIOTEK

LERSØ PARKALLE 101

2100 KØBENHAVN Ø

*I elevernes tale til skolen indgik dette digt af
Mette Jacobsen:*

Blandt kammerater, lærere og venner
føler man sig hjemme –
at mærke et fællesskab,
som ikke findes andre steder.
Man må samle minder,
huske alt det gode
og gemme det
allerdybest inde.
At savne er
som at miste,
at savne noget,
at miste noget.
Det er så svært at sige farvel
til nogen, man har holdt af.
Men var det ikke værre,
hvis der ingen var,
man kunne savne.
Man kan ikke bare glemme,
men hvis man mister, så er alt borte.
Det er forskellen på at savne
og at miste.